

HOŁOWIENKA (1) *sb f*

V sg hołowi(e)ńko.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Dem. od „hołowa” (z ukr. голівенька); tu przen: pieszczotliwie, w bezpośrednim zwracaniu się do rozmówcy:

*W połączeniu szeregowym: Moy drogi: moy złoty: moie ferce: moy ferdeczny: moy brácińżeńku: moy Krolu: moiá hołowieńko: Pánie bráćie: Przyiaćielu: Oyczeńku: Diedu *KlonWor ded* **3.*

Cf GŁOWECZKA, GŁOWKA

KN